

[Arbejdsministeren]

For det andet er det regeringens opfattelse, at der må gives A-kasserne en mere positiv rolle at spille i formidlingsarbejdet. Vi tror, at det lokalkendskab, det virksomhedskendskab, det personkendskab, som mange A-kasser sidder inde med, vil kunne blive et værdifuldt supplement til den ekspertise og den opgave, som findes på vores AF-kontorer.

Derfor anmodede vi som bekendt sidste efterår arbejdsdirektøren om i samarbejde med landsarbejdsnævnet at nedsætte et udvalg, der skulle behandle spørgsmålet om arbejdsløshedskassers inddragen i arbejdsformidlingen, det såkaldte parallelanvisningsudvalg. Jeg regner med i løbet af kort tid at modtage indstillingen fra dette udvalg, og så vil vi træffe vores beslutning og fremkomme med forslag i folketinget.

Vi ser ikke A-kasserne som en erstatning for AF-systemet, vi ser det altså som en styrkelse af AF-systemet, og vi ser det navnlig i – hvad forslagsstillerne også er inde på – at der skulle være en mulighed for, at de lokale faglige organisationer kunne hjælpe de langtidsledige med at komme i gang med at arbejde. Det vil være en af de ting, hvor A-kasserne vil kunne bistå AF-systemet.

Regeringen kan også ganske dele ønsket om at undgå, at den nuværende vanskelige beskæftigelsessituation får ulykkelige følger for de mennesker, som rammes af arbejdsløshed. Det er imidlertid regeringens opfattelse, at problemerne – som jeg også har sagt det til arbejdsmarkedsudvalget – omkring langtidsledighed først og fremmest må løses gennem uddannelses tilbud, gennem beskæftigelses tilbud osv., snarere end ved at udbetale understøttelse. Det er også af andre grunde, mere principielle grunde, regeringens opfattelse, at det hverken ville være ønskeligt eller økonomisk muligt at gennemføre en ubegrænset adgang til at modtage arbejdsløshedsdagpenge.

Regeringen erkender dog, at der er en særlig problematik omkring 26 ugers reglens administration, fordi den midlertidige 4 års regel udløber her til den 1. januar 1978. Det vil være regeringens opfattelse – og det vil finde udtryk i et lovforslag, som også er bebudet af statsministeren – at denne 4 års regel skal forlænges yderligere. Vi vil også tage stilling til den problematik, der knytter sig til, hvad der skal ske med 26 ugers reglens administra-

tion, indtil vi har fået disse særlige tilbud for de langtidsarbejdsløse op at stå.

Man ved fra beskæftigelsesplanen i sommer, at vi har taget en række initiativer i forhold til de langtidsarbejdsløse. Ikke mindst til de unge er der afsat meget store beløb for at få disse placeret i erhvervslivet, og i disse dage er vi netop ved at lægge sidste hånd, som man siger, på et cirkulære i samarbejde med arbejdsmarkedets parter og kommunerne, der nærmere skal regulere disse ungdomsforanstaltninger, ikke mindst med henblik på at støtte de langtidsarbejdsledige unge.

Derudover har vi på forsøgsbasis sat en særlig kursusvirksomhed i gang for de langtidsarbejdsløse, og denne aktivitet regner vi med kraftigt at udbygge, når vi har indvundet de første erfaringer med den.

Det er i det hele taget vores opfattelse, at vi skal prøve at gøre, hvad der er muligt, for at give de arbejdsledige indhold i ledighedsperioden, et reelt kursus- og uddannelses tilbud. Det vil vi som sagt gøre igennem vores plan, som vi skal diskutere på et senere tidspunkt.

Men vi vil ikke drage den vidtgående konsekvens, som kommunisterne drager, nemlig at man generelt set skal kunne tage sin arbejdsløshedsunderstøttelse med ved længerevarende, kompetencegivende uddannelser. En række arbejdsmarkedsuddannelser er kompetencegivende, og det er formålet med dem. Men vi ville være betænkelige ved at overføre arbejdsløshedsdagpenge på egentlige videregående uddannelser.

Vi mener, at det fortsat også må være i fagbevægelsens interesse, i arbejdsmarkedets interesse, at udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge er betinget af, at dagpengemodtageren er ledig og arbejdssøgende. Denne betingelse kan ikke betragtes som opfyldt, hvis man gennemgår en egentlig uddannelse, hvor interessen naturligvis først og fremmest vil være rettet mod at blive færdig med sin uddannelse.

Endelig vil det heller ikke være rimeligt, at nogle uddannelsessøgende kunne få arbejdsløshedsdagpenge, der skal erstatte en egentlig arbejdsindkomst, mens andre uddannelsessøgende måtte nøjes med den normalt langt lavere – eller i hvert fald desværre i øjeblikket langt lavere – uddannelsesstøtte, der er knyttet til de forskellige uddannelser. Der er